

MATEŘSKÁ ŠKOLA
POHÁDKA BORAČ
KRONIKA 2016/2017

ŠKOLNÍ ROK 2016/2017

A je tu opět září aneb vítejte v naší školce

Tak, jak se všechny děti i dospělí těší v červnu na blížící se prázdniny, je s podobnými pocity radosti, těšení se a také očekávání spojen i nový školní rok začínající 1. září 2016.

Než se ale mohou dveře školky v tento slavnostní den otevřít, je třeba mnoha příprav. O čistou a voňavou mateřskou školu se postarala paní školnice Jiřina Matoušková z Jilmoví, která zároveň zastávala i funkci kuchařky. Hračky, pomůcky, značky, zajímavé celoroční aktivity a hry hned od prvního dne v novém školním roce pro děti nachystala paní učitelka Mgr. Pavla Čechová a paní ředitelka Mgr. Soňa Šikolová, obě z Nedvědice.

Ve čtvrtek 1. září 2016 jsme se již všechny těšily na naše nejmenší dvouleté děti, kterých bylo sedm, ale i na ty trochu odrostlejší a zkušené, které se už určitě nemohly dočkat svých „starých“ kamarádů, se kterými se celé prázdniny neviděly. Celkem se ve školce sešlo 19 dětí, 13 dívek a 6 chlapců. V tomto školním roce bylo nejvíce dětí z Borače. Každý den se do školky se svými rodiči dopravovaly také děti z Tišnova, Maňové, Černvíra, Smrčku a Dolního Čepí.

Čekalo je totiž přivítání přímo v „pohádkové školce“. Naše mateřská škola má slovo POHÁDKA nejenom v názvu, ale nese ji i náš vzdělávací program, který zní Z POHÁDKY DO POHÁDKY. Pohádky provázejí naše děti doslova na každém kroku, či snad každým dnem. Pohádky děti zbavují ostychu před kamarády, ukazují jim jejich jedinečnost, radí, jak se zachovat v různých situacích, rozlišují dobro a zlo, učí děti, jak se mají vzájemně chovat a komunikovat. S pohádkami odpočívají (v letošním školním roce jsme dětem před spaním přečetly 37 pohádkových knížek), pohádky je motivují, jsou pro děti zdrojem zábavy i poučení.

Ale nejenom pohádky pomáhají nám učitelům vzbudit v dětech jejich zájem. Umožňuje to také zajímavá nabídka ať už těch tradičních, ale i zbrusu nových aktivit. V naší školce nikdo nezahálí. Od prvního dne si děti zpívají, tancují, učí se nové říkanky, mluví o svých vlastních zkušenostech a pocitech nebo si vymýšlejí příběhy v rámci své fantazie a představivosti. Je úžasné sledovat, jak dětské ručičky v prvních dnech tak trochu nemotorné na konci školního roku dokážou stříhat nebo správně držet tužku. Stejným způsobem se při hrách, cvičení nebo tancování rozvíjí i celý pohybový aparát dětí. Takový výlet do okolí Borače je pro naše děti hračka a moc se na něj těší.

Krásná a zdravá příroda okolo naší obce je jedním z míst, kde se dětská zvědavost rozbíhá na plné obrátky. Nebýt připravených zajímavých aktivit, které probíhaly přímo v okolních lesích a loukách a o kterých se zmíním na dalších stránkách kroniky, stačilo by snad jen samotné pozorování měnící se přírody v jednotlivých ročních obdobích, které mohou naše děti prožívat každý den a které tolik chybí dětem z měst. Podzimní tvoření, zimní dovádění, jarní objevování či letní užívání se opravdu střídá po celý rok.

Tvořivost dětí se plně rozvíjí také na školní zahradě. Tam lesní domečky vystřídají stavby z písku. Kluci hloubí tunely, kopou bazény či úkryty pro dinosaury, holčičky si hrají na maminky, kuchařky nebo cukrářky. Za jejich nazdobené dorty by se opravdu nemuseli stydět ani mistři cukráři.

Školní zahrada je místem, kde se děti mohou proběhnout, protáhnout se na lávce nebo na nově instalované housence, zatočit se s kamarády na kolotoči, zhoupnout se na koníčkovi nebo na čtyřlístku. Odvahu a zdatnost mohou vyzkoušet při lezení na skluzavku nebo při chůzi po zavěšené kladince. Domeček poskytuje úkryt před nenadálým deštěm či prudkým sluncem. Před sluníčkem nás ještě mohou ochránit dva slunečníky, které nám darovala rodina Mlaskačova, Helenčini rodiče.

Každé ráno se ale děti scházejí ve třídách, kam je ze šatny vodí jejich rodiče. Děti si mohou vybrat nabízené aktivity v hracích koutech. Baví je malovat nebo vyrábět z nejrůznějších materiálů, číst knížky nebo si zahrát divadlo. Rády si vyzkouší nový účes či sukni jako pro princeznu. Kluci, ale i naše holčičky rádi sáhnou po dráze pro auta či vláčky. Panáčky, kteří bydlí v domečku, někdy odveze pirátská loď přímo do rozbouřených vln, kde se ovšem velmi dobře chytají na udici ryby. A stavby všeho druhu a ze všech možných i „nemožných“ materiálů často zdobí prostory naší školky. Velmi oblíbené jsou také puzzle, karty, společenské nebo logické hry. Nesmí chybět ani kuchyňka a pokojíček, kde se děti stávají maminkami, tatínky, a dokonce i domácími mazlíčky. Ve třídě se dá cvičit, přelézat postavené překážkové dráhy, hrát nejrůznější pohybové hry nebo tancovat.

Neměla bych zapomenout na náš „hrad“, kde sídlí hodná paní kuchařka a připravuje nám samé dobroty.

Na úpravě prostor naší školky se podílejí samy děti. Výzdoba oken, která září do dálky na pozdrav všem procházejícím chodcům i projíždějícím řidičům, barevné nástěnky ve třídách, obrázky na chodbě i výzdoba vstupní haly jsou v rukou samotných dětí. Ukazují tak samy sobě, svým kamarádům i rodičům, jak jsou šikovné a nápadité.

Tradice nezklame

Tradice číslo jedna : kamarádi a pravidla aneb září měsíc učení

Ahoj, Maruško - ahoj, Matýsku - ahoj ... - tak to je náš pozdrav. Pěkně se s kamarády přivítáme a zároveň se učíme jejich jména. Je toho totiž mnoho, co se na začátku nového roku musíme naučit. Začínáme v umývárně - dojít si sám na záchod, umýt a utřít si ruce a nevytopit při tom koupelnu. Úspěch číslo jedna. Úspěch číslo dvě - přinést si sám svačinu, nalít si sám čaj. Záměrně zdůrazňuji slovo sám - to je totiž velmi důležité. Ale pokračujme dále - sám se pokusit obléknout, zamávat mamince nebo tatínkovi a rozloučit se s nimi, dokázat si sám hrát nebo ještě lépe s kamarády, uklízet hračky. Pochopit a učit se dodržovat pravidla. To je úkolů pro jednoho malého človíčka ... Není v tom ale sám. Pomáhají starší kamarádi, paní učitelky, paní školnice a dokonce i jeden neživý tvoreček - kašpárek s rolničkami. Říká : „Pozor! Cinky, linky. Něco se chystá!“.

Pravidla, která si děti samy nakreslily a mají je rozmístěna v prostorách naší MŠ, jsme se snažily upevňovat po celý školní rok. Na děti čekal těžký úkol. Seznámit se s nimi byl jen počátek, důležité bylo jejich dodržování - úkol opravdu pro celý rok. Starší

děti si pak vyzkoušely také své zdařilé i ty méně povedené pokusy samy zhodnotit. A ty mladší, vše s úspěchem napodobovaly.

Pravidelným rituálem jsou oslavy dětských svátků a narozenin. Stačí se jen podívat na dort, který sice není opravdový, ale je krásně barevný a na stěně dobře viditelný. Je na něm příslušný počet svíček a to nejdůležitější - fotografie oslavence. Děti už se těší na dobroty, které jim oslavenec u příležitosti své oslavy donese. A tak děti mají možnost ochutnat nejrůznější dobroty - bonbónky, dortíčky, perníčky, bábovky nebo ovoce. Maminky se opravdu činí a právem jim patří velké poděkování. Oslavenec podělí děti dobrotami a ty mu na oplátku popřejí: „Ať se Ti líbí ve školce, ať máš hodně kamarádů ...“ Děti si podají ruce, obejmou se, zazpívají si narozeninovou písničku. Všichni se společně radují, a prohlubuje se tak jejich kamarádství.

Na výrobě dobrot se děti dokonce samy podílejí. Kačenka, která oslavuje svůj svátek na konci listopadu, napekla se svou maminkou doma perníčky ve tvaru čertíků a Mikulášů. Ve školce jim děti z připravených sáčků sladké polevy podle své fantazie dokreslily mikulášské čepice a pláště, čertovské pytle nebo řetězy. Jejich výtvary byly úžasné a zdobení je náramně bavilo.

Tradice číslo dvě : Hurá do divadla

Dalšími akcemi, které se v průběhu celého školního roku chystají nejednou, jsou naše divadélka, hudební či výchovné pořady. Některé se pořádají přímo v prostorách mateřské školy, jiné v kulturním domě, kde mají děti možnost poznat zcela nové a jiné prostředí. Jsou pak lépe připravené, když na konci školního roku v červnu vyrážíme až do Brna do Divadla Bolka Polívky. Za možnost využití sálu v kulturním domě obce Borač patří poděkování panu starostovi Jaroslavu Uhrovi, za vzornou přípravu židliček a zatopení v sále panu Odehnalovi.

V říjnu jsme se ve školce sešly s paní kuchařkou ze Zdravé pětky a povídaly si o zdraví, síle a energii. Zdravé jídlo i pohyb na čerstvém vzduchu pomáhají dětem růst, sílit a být v co nejlepší kondici. S paní kuchařkou si děti vše s nadšením vyzkoušely. Rozlišovaly zdravé potraviny od těch méně zdravých, ale zato tak dobře chutnajících dobrot. Zpívaly a s nadšením se protáhly s písničkami Zdravé pětky. A také s velkou chutí ochutnávaly kousky ovoce a zeleniny, ze kterých předtím vytvořily nápadité obrázky.

O tom, že děti v naší školce milují pohyb, svědčí jejich aktivita při všech uskutečněných představeních, ale i ve dnech všedních. Sportovní

aktivity ve třídě, překonávání vlastnoručně postavených překážkových drah, nejrůznější pohybové hry, písničky se zapojením celého těla doplňují aktivity venku, ve volné přírodě i na zahradě.

I do následujícího divadelního představení se děti bez říkání nadšeně zapojily. Vůbec jim nevadila změna prostředí, to školní známé vystřídalo prostředí slavnostnější, prostředí kulturního domu, kam se v říjnu kromě nás sjely děti z mateřských škol z Doubravníka a ze Štěpánova. Dračí zpívání vůbec nebylo strašidelné, ale naopak veselé, plné zpívání a cvičení. Komu z dětí se poštěstí letět s drakem do světa? A ještě k tomu poznávat, že i takové dračí hlavy si mohou dělat úplně stejné starosti jako děti. Mít kamarády, dokázat se s nimi domluvit, pomáhat si, dělit se či nemyslet jen na sebe je stejně složitý úkol pro dětské i dračí hlavičky.

V listopadu jsme uvítaly v naší školce děti z mateřské školy Štěpánovice a všichni společně jsme se seznámili s těmi nejstaršími hudebními nástroji v pořadu nazvaném Babička Chrota vypráví. Řadu nástrojů si na vlastní oči mohly prohlédnout, hádat jejich zvuky, zazpívat si s nimi či doprovodit svůj zpěv a hru na nástroje pana muzikanta Macků vlastní hrou na tělo.

Tradice číslo tři : Slavíme Vánoce

Interakce s kamarády i dospělými a celá řada dalších podnětů, kterými jsou také výše popsaná divadélka a pořady, inspirují naše děti k vlastní dramatické tvořivosti. A tak zahrát čerty, kteří mají krásné černé nebo červené rohy, umí zpívat a křepčit u kotle, byla úplná hračka. Děti se to dopoledne staly nepřehlédnutelné i nepřeslechnutelné a roli neposedných, ale šikovných čertíků si náležitě užily a s nimi určitě i rodiče, prarodiče a další obyvatelé obce Borače. Malé čertíky za jejich snahu odměnil "opravdový" vousatý Mikuláš.

Vlastnoručně vyřezávání a pomalování Mikulášci ze dřevěných destiček v podobě adventního kalendáře odpočítávaly dětem dny do nejkrásnějších svátků v roce, a tedy do Vánoc a Štědrého dne. Na role zvířátek se děti připravovaly již dlouho předtím, než jsme do školky pozvaly opravdové diváky - rodiče, prarodiče i další hosty. Všichni měli jedno společné, nedočkavě se těšili na výkony našich nejmenších herců, zpěváků a tanečníků a drželi jim palce. Pohádka O smutném pejskovi vůbec nebyla smutná. Pejška, který byl na počátku příběhu opravdu smutný a sám, se ujali kamarádi zvířátka. Zažil s nimi spoustu legrace a zjistil, že všechny starosti se dají

lépe zvládnout s pravými kamarády, stejně jak je tomu i v opravdovém životě.

Sváteční atmosféru umocnilo společné posezení a ochutnávání doma vyrobeného a krásně nazdobeného cukroví a vánočního punče. Nejvíce se však dětská očka rozzářila při zvuku : „Cink, cink, cililink“. To už Ježíšek rozzářil stromeček, který nám tradičně věnoval náš kamarád pan myslivec Benda, mnoha prskavkami a děti se rozběhly rozbalovat dárečky. S novými hrami a hračkami si vydržely hrát až do večera. Úspěch sklidila magnetická stavebnice, dřevěné rybky na chytání i nové stolní hry, ve kterých děti procvičují svou tvořivost při stavbě mostů přes rozbouřené moře, popisují denní situace a hledají správná řešení či cvičí svůj postřeh při hledání shodně barevných bonbónů. Ve spleti různobarevných proužků a koleček najít jednu, dvě, nebo dokonce tři sice stejné, ale jinak zpřeházené barvy, není vůbec jednoduché. Velkou radost dětem také udělala nová kuchyňka, nejedna maminka by mohla závidět, je jako opravdová. A také nová dětská pohodlná sedačka, na které se tak dobře čte a povídá.

Tradice číslo čtyři : Den masek

Zima je pro děti úžasné období. Ta letošní se opravdu vydařila. Na bohaté sněhové nadílce si děti do sytosti užily jízdy na lopatách, pozorovaly stopy zvířete a stavěly členité sněhové úkryty a domečky s pokojíčky, sklepy i balkónky, ve kterých si pak hrály na mámu, tátu, děti i zvířátka. Mezi dětmi vznikala nová kamarádství, starší děti se stále více sžívaly s mladšími.

Dlouhou zimu nám všem pomohl rozvelit Den masek. V jeden únorový den se všechny děti proměnily k nepoznání. Víly, princezny, kouzelníci, vodníci, kapřík a mnoho dalších masek plnilo připravené disciplíny, tančilo, předvádělo svá přestrojení. Dovádění zkrátka nebralo konce.

Tradice číslo pět :

Vítáme jaro, slavíme Velikonoce

Postupně začala zima ustupovat vytouženému jaru. Letos ale opravdu velmi a velmi pomalu.

Výrobu postavičky paní Zimy si děti užívaly. Hlava vznikla ze suché trávy, kterou si děti donesly

z vycházky na louku, bílé šaty z krepového papíru. Na rozloučenou děti paní Zimě zazpívaly a sledovaly její cestu po řece Svratce. Pro nedostatek vody v řece nebyla však její pout' po řece nijak dlouhá. Ztroskotání paní Zimy bylo možná jedním z důvodů proč se zima ne a ne rozloučit.

Písně a tanečky se zimní tematikou jsme postupně nahrazovaly tematikou jarní. Písničky o konících s cinkajícími rolničkami, kteří vezou sáňky po sněhu, vysřídaly písničky a říkanky o jarních kytičkách, ptáčcích nebo blankytně modré obloze a samozřejmě tradiční velikonoční tvořeníčko. Páni kluci jsou pyšní na své vlastnoručně upletené pomlázky, holčičky zase na krásně vyzdobená a vymalovaná vejíčka. A jaké by to bylo jít na koledu bez opravdové koledy. A tak: Hody, hody , doprovody či Kluci, pojd'te na holky znělo před Velikonocemi hodně často.

K jaru patří i barvy. Nejdříve si děti namalovaly zelenou trávu, fialovou fialku, oranžový pomeranč, hnědou čokoládu a spoustu dalších barev. Pak si o barvičkách, které nás obklopují na každém kroku a dokáží nás potěšit a rozveselit, zazpívaly rytmiickou písničku.

Konec měsíce dubna byl pořád ještě chladný. Proto jsme všichni uvítali teplíčko z čarodějnického ohýnku, na kterém si děti opekly výborné buřtíky. U příležitosti posledního čarodějnického dubnového dne si děti také ze špalíčků, látky a vlny vyrobily čarodějnicí. Hledaly papírové čarodějky a netopýry, zvládaly jejich úkoly. Poměrně studený den jsme společně s dětmi dokázaly proměnit v den plný pohody a radosti.

Tradice číslo šest : Sportovní hry

K oblíbeným, i když k poměrně náročným dnům patří náš sportovní den. Koná se každoročně a v květnu letošního roku se uskutečnil již podeváté. Sportovní hry mateřských škol Mikroregionu Porta jsou očekávanou událostí, na kterou se těší a trénuje po celý rok. Zvládnout chůzi a běh v nejrůznějším terénu je jen počátek i pro ty nejmenší sportovce. Přidávají se skoky do dálky nebo v pytlích, házení šišek nebo míčků. Opravdová fyzická zdatnost a obratnost se však naplno prověří až při překonávání překážkových drah a souhra týmu při předávání neposedné štafety.

V letošním roce se Sportovní hry konaly ve výborně zařízeném sportovním areálu v Dolních

Loučkách. Všechny sportovce již tradičně přivítali dva klauni nejdříve s rozvíčkou, později s programem plným zpívání a tancování. Překvapení pro všechny zúčastněné přichystaly i děti z hostitelské mateřské školy. Jejich předtančení a heslo, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se, provázelo celé hry.

Děti z Borače se pustily do soutěžení s velkým elánem. Obě dvě družstva - mladších a starších dětí se velmi snažila a zvítězila sama nad sebou. Naši „vítězové“ si ze sportovního klání odnesli stříbrné medaile a řadu sportovních dárků, které hned po návratu otestovali na školní zahradě. Už se určitě těší na další ročník Sportovních her.

Tradice číslo sedm : pomáháme přírodě

Odvoz sběru starého papíru proběhl v měsících listopadu a červnu. Velice děkujeme všem rodičům, ale i dalším obyvatelům obce za jejich pomoc, pilné a usilovné snažení a pravidelné dovážení značných zásob starého papíru do školky. Svým dílem přispěly také děti, které dokáží odpad třídit do kontejnerů správných barev a snaží se pomáhat i při nakládání sebraného papíru. Velké poděkování patří paní Krchňavé, babičce Andrejky, a také paní Matouškové za pomoc s nakládáním papíru. Získané

finanční prostředky byly použity na hračky a hry pro děti.

Jaro umí divy, příroda se zazelená, sluníčko hřeje, objevují se krásné barevné květiny. I děti dokáží obdivovat tyto krásy. A učí se i pomáhat. Pomáhají potůčkům, vyráží s igelitovými pytli a hledají, co do přírody nepatří. Sbírají s nadšením, předhánějí se, kdo toho více najde. Sebrané odpadky pak končí tam, kam opravdu patří - v popelnici nebo kontejneru.

Své zkušenosti jak pečovat o přírodu si děti počátkem dubna upevnily při zhlédnutí divadelního představení Uklid'me les. Představení se konalo v kulturním domě v Borači a přivítaly jsme na něm opět děti ze štěpánovické mateřské školy. Děti poznaly, že i ony samotné mohou svým správným chováním pomáhat tak, aby žily ve zdravém prostředí.

Tradice číslo osm : Celé Česko čte dětem

Celonárodní akci Celé Česko čte dětem, ve které je zaregistrována i naše mateřská škola, jsme pojaly, jak jinak, než po svém. Každý měsíc si zveme některého z rodičů mezi nás, ten nám povídá o své profesi či zájmu a také nám samozřejmě čte. Děti se na návštěvy svých rodinných příslušníků velmi těší a jsou pyšní na své maminky, tatínky, babičky nebo

dědečky. Dozví se spoustu zajímavostí o nejrůznějších povoláních, mohou si osahat některé nástroje či přístroje, které jsou pro práci jejich rodičů a prarodičů důležité. Tento rok nám četl : pan kuchař, který za námi přišel s novými hračkami - košíčkem ovoce a zeleniny, dvě maminky na mateřské dovolené, které mají plné ruce práce se svými nejmenšími dětmi a rády jim čtou pohádky, pan hasič, paní zootechnička, chovatelka a zároveň babička s klecí plnou roztomilých morčat, paní prodavačka a také babička, kterou děti navštívily v obchodě a samy si ji do školky pozvaly, pan programátor s nejmodernější technologií mapování krajiny - s drony a paní učitelka, která děti motivovala příběhy o princeznách Nejedlíně a Žalobíně. O zpracování dřeva dětem povídala a četla paní Matoušková. V lednu nás navštívila průvodkyně z hradu Pernštejna a děti měly možnost uplatnit své vlastní znalosti o historii našeho krásného hradu při rozhovoru s ní. Pověst o bílé paní Adlétě v dětech probudila zvědavost i vypravěčské schopnosti.

Pan programátor, Karinčin tatínek, nás překvapil ještě další návštěvou v červnu. Na školní zahradu s sebou přinesl opravdový dron. Děti si toto moderní technické zařízení mohly prohlédnout přímo při práci. Předškoláci si dokonce sami vyzkoušeli jeho řízení. Fotky pořízené dronem se opravdu povedly.

Tradice číslo devět : Slavíme den dětí

Měsíc červen je měsícem dětí. Nejenže se již nemohou dočkat prázdnin, ale v tomto měsíci oslaví i svůj velký den - Den dětí. Ve školce jsme si ho užily hned několikrát. Děti si svůj den osladily výbornou zmrzlinou, nazdobily si dort nebo zmrzlinový pohár. Papírové dobroty se třpytily a zdobily naši šatnu až do posledního školního dne.

Dnem velkých překvapení se letos stal 2. červen. Nejdříve dětem přišel dopis od sluníčka, které je pochválilo za jejich úsilí po celý rok a pozvalo je na velké překvapení do okolních lesů. Tím překvapením byla návštěva žáků deváté třídy z Nedvědice s jejich třídní učitelkou Mgr. Leonou Vejrostovou. Devátáci, kterým patří velké poděkování, připravili pro naše školáčky řadu zajímavých aktivit. K těm nej patřila například jízda na koloběžce, chůze na dřevěných chůdách, házení mincí do plechovek nebo hledání správných doupátek pro zvířátka. Po absolvování všech náročných disciplín čekala na děti ještě jedna, a to hledání pokladu. I tento úkol zvládly na jedničku. Den velkých překvapení se vydařil, počasí nám přálo, velké i malé děti se spolu dobře bavily.

Tradice číslo deset :

Loučíme se s předškoláky

Ani jsme nevěděly jak, ale přiblížil se opravdový konec školního roku. Krasné slunečné počasí, dlouhé pobyty venku a pohodová atmosféra, která mezi dětmi panovala, nás všechny ještě více směřovala k přicházejícím prázdninovým dnům.

V letošním roce jsme se loučily se třemi předškoláky. Nelinka odchází do první třídy Základní školy v Doubravníku, Kačenka a Matýsek do Tišnova. Společně se svými rodiči si všichni tři připravily pro ostatní děti překvapení. Matýsek pozval děti na zmrzlinu do obchodu, Kačenka a Nelinka pro děti přinesly osvěžující meloun. Dětským šampaňským od Kačenky si děti připily a na bábovce od Nelinčiny maminky si zase všichni pochutnali poslední školní den.

Poslední školní den byl opět slavnostní a veselý. Na to, že se v září již nebudeme setkávat se třemi šikovnými předškoláky, neměl čas nikdo ani pomyslet. Dopoledne si děti nazdobily školní zahradu barevnými fáborky, užívaly si posledních společných her a dovádění za slunečného počasí. Po chvilce odpočinku po obědě se začaly těšit na své rodiče a hlavně na cestu do Afriky. S interaktivním představením Jedeme do Afriky k nám opět přijelo

divadélko Kača a Kača. Putování Afrikou, hry na zvířátka a se zvířátky, zápolení s divokými zvířaty nebo cestování letadlem či africkou buší zaujalo nejen naše školkáčky, ale také jejich sourozence. Všichni se totiž s chutí účastnili připravených aktivit. Předškoláci, a nejen oni, se nenechali před svými rodiči v ničem zahanbit a ukázali, že se školy nemusí vůbec bát. Veselé cestování pobavilo všechny zúčastněné, a to opravdu všech věkových kategorií, sledovala ho miminka z kočárků, ale i babičky a dědečkové.

Slavnostní pak bylo pasování našich tří předškoláků na školáky. Pasování ještě umocnila přítomnost pana starosty Jaroslava Uhra, který všem třem předal knihu O čertu Matesovi. Po prázdninách čeká na naši trojici nový svět, bezstarostné hry v něm vystřídá práce a povinnosti.

POZNÁVÁME NOVÉ

Ale vraťme se zatím ještě do světa plného her a objevování. Motto naší školky zní: „V naší pohádkové mateřské škole děti prožijí aktivní a šťastné dětství“. A děti opravdu vědí, že každý den ve školce zažijí něco zajímavého, neobvyklého nebo veselého. Proto se také my učitelky snažíme mezi

aktivity našich dětí zařazovat nejen ty tradiční, se kterými děti již počítají a na které se velmi těší, ale také ty, které jsou úplně nové a otvírají dětem cestu k novým zážitkům.

Některé aktivity jsou přímo v režii paní učitelek. Takové objevování vlastních dovedností baví úplně všechny. Podzimní zdobení dortu pro pejska a kočičku, zimní skládání mozaik nebo oblékání v rukavicích, experimenty s táním rampouchů nebo jarní „rozkvétání“ papírových vlastnoručně vyrobených leknínů podle savosti různě silných papírů či pokusy se správně přeloženým papírem, kdy vyrobená vrtulka se dokáže otáčet a letět jako opravdický vrtulník. Mezi takové aktivity můžeme zařadit i řadu výrobků z nejrůznějších tradičních i méně tradičních materiálů - z papíru, látky, ze dřeva, špejlí, krabiček, ruliček i přírodních materiálů.

Se zajímavými nápady přicházejí i samotné děti. Jejich výtvary jsou originální a nápadité. Rády staví z písku jak ve třídě, tak i venku, modelují, vymýšlejí a budují stavby z dřevěných kostek, hrají si na zpěvačky, princezny, garážmistry, kteří pro svůj vozový park postaví garáže z nejrůznějších materiálů, lékaře, rybáře, kteří nejen ryby uloví, ale také si je ugrilují. Rády se k tvořivosti nechávají inspirovat příběhy a pohádkami, které se zájmem poslouchají. Námětem jsou často i rodiče nebo prarodiče. Takový

papírový myslivec pan Benda nám zdobil školku řadu dní. Děti tvoří také v duchu jednotlivých témat, v nazdobené obrazovce vyrobené z obrovské papírové krabice se přece náramně dobře hlásí počasí i vypravují vlastní zážitky.

Někdy se nám podaří vyrazit a navštívit některé obyvatele či významná místa obce. Návštěvy u chovatelů drobného zvířectva jsou již zcela běžné. V letošním roce jsme navštívily obecní úřad a dozvěděly jsme se od pana starosty Jaroslava Uhra spoustu zajímavostí o obci.

Jak se liška ztratila

S neobvyklými aktivitami za námi jezdí ale také mnoho hostů. Jedněmi z nich byli jarní víla a skřítek s výukovým programem Jak se liška ztratila, kteří za námi přijeli z Inspira ze Střediska volného času z Tišnova. Inspiro připravuje pro děti netradiční aktivity přímo v přírodě. Děti s očekáváním přivítaly vílu a skřítku ve školce a samy je odvedly do našich krásných lesů nad obcí. Již cestou měla víla pro děti několik úkolů. Poznávaly některé jarní květiny, pozorovaly nejrůznější dřeviny a jejich pupeny, uvědomovaly si rozdíly mezi ustupující zimou a nadcházejícím jarem. Nejdůležitějším úkolem

pro děti ale bylo pomoci lišce najít nové doupě. Při tomto hledání si děti procvičily své smysly. Dobrý hmat a čich potřebovaly při výběru vhodné vůně pro liščí doupě. A tak sbíraly lístečky, větvičky, pírka, mech, žaludy a další přírodniny, dávaly je do košíčků a voněly k nim. Když děti pomohly jarní víle najít tu správnou vůni pro lišku, čekalo je další překvapení. Liščí kamarádi - zvířátka se schovala po celém lese, za stromy jim vykukoval jen kousek kožíšku. Dětem se ale velmi dobře dařilo je v jejich úkrytech objevit a pak měly samy možnost zjistit, jak mají hebký kožíšek. Také skřítek si připravil pro děti zajímavý úkol a vyzkoušel děti, jak znají nejrůznější přírodniny. Děti se v žádném případě nedaly zahanbit. Poznaly i ty méně známé - různé druhy oříšků nebo klasy kukuřice. A pak stačilo jen sledovat liščí stopy a najít lišku v jejím novém doupátku. Jarní víla se skřítkem poděkovali dětem za pomoc při hledání liščího doupěte. A děti, těm se takové „pomáhání“ a putování přírodou moc líbilo a své „trofeje“ si ve školce vystavily. I rodiče si mohli přivonět, která vůně lišce voní nejlépe.

Dopravní hřiště

O tom, že naše děti milují pohyb jsem se již zmínila. A o to, aby tento pohyb byl bezpečný, se zasloužila akce nazvaná Dopravní hřiště. Vystřídaly jsme se na ní opět s dětmi ze Štěpánovic. Kulturní dům se tentokráte úplně proměnil. Místo židliček a nazdobeného pódia nás uvítala silnice s dopravními značkami i dopravními prostředky - auty a čtyřkolkami - a také dva páni policisté. Pevná pravidla a přísné pokyny vedoucího pana policisty způsobily, že děti byly velmi pozorné a zaujaté a mnoho se naučily. Nejdříve si celou cestu několikrát prošly jako chodci a poznávaly význam dopravních značek. Upevňovaly si také rozlišování pravé a levé strany. Kdo se chtěl stát řidičem, musel bezpodmínečně dodržovat dopravní značení a znát levou a pravou stranu, aby mohl bezpečně přecházet, jinak se vystavoval pokutě od dětských policistů. V roli chodců, řidičů a policistů se vystřídaly všechny děti. Naučily se, že pravidla silničního provozu musí dodržovat všichni jeho účastníci. Děti si bezpečně zajezdily na autíčkách, bavilo je také kontrolovat druhé a udělovat pokuty. Skoro nerady přenechávaly „takhle zařízený“ kulturní dům dětem ze Štěpánovic.

Cvičební program Bobles

Zdravého pohybu si děti užily s další návštěvou, která s sebou přivezla řadu zajímavých cvičebních pomůcek. Na nejrůznějších tvarech z Eva pěny si děti procvičily svou rovnováhu a posílily svůj organismus.

Společná vycházka

Akce Dopravní hřiště se nám všem velmi líbila a budeme ji určitě znovu opakovat. A stejně tak to bude i s další aktivitou, kterou bychom mohly nazvat Společná vycházka. Uskutečnila se v posledním červnovém týdnu. Ze dvou míst - z Borače a ze Štěpánovic vyrazily v téměř shodnou dobu dvě třídy mateřských škol. My z Borače jsme pyšně vykračovaly s batůžky, ve kterých měly děti uloženou svačinu a mířily jsme po cyklostezce ke Štěpánovu, děti ze Štěpánova zase k Borači. Sešly jsme se v polovině cesty mezi oběma obcemi. Chtěly jsme tak mezi dětmi rozvinout přátelství, která vznikala již během roku při společných akcích. Děti se spolu seznamovaly, hrály si, společně budovaly přírodní úkryty a domečky. Navzájem si předaly sladké odměny a dárečky, které si ovšem nejdříve musely samy

na veliké louce najít.

Ve školce v Borači jsme se na tuto akci chystaly již předem, a dokonce nám pomáhali i rodiče. Protože bylo velmi teplé počasí, připravily jsme si výrobu dárečků - motýlků přímo ven na školní zahradu. Děti vystřižené papírové motýlky zdobily podle vlastního uvážení voskovkami a temperami. Vznikaly neobvyklé a zajímavé tvary i barvy. Nazdobení motýlci udělali radost všem dětem.

Společný výlet se osvědčil a společně jsme si slíbily, že se podobné setkání uskuteční i v příštím školním roce.

A je tu opět konec školního roku aneb hurá na prázdniny

O některých aktivitách, které jsme absolvovaly v letošním roce jsem se ještě nezmínila. Patří mezi ně každoroční společné fotografování, preventivní screeningové vyšetření zraku, které se v naší školce uskutečnilo již druhým rokem.

V měsíci červnu probíhala také pravidelně se opakující anketa o spokojenosti rodičů s naší MŠ. Podrobné výsledky jsou uvedeny ve výroční zprávě na tento školní rok.

K zápisu se v měsíci květnu dostavili tři chlapci a do MŠ byli přijati.

Konec roku je také časem pro velké poděkování. Patří všem, co s námi sdíleli naše radosti i starosti, co svými sponzorskými dary i sběrem papíru a víček pomohli dětem zajistit ještě lepší a kvalitnější prostředí. Nové hry, hračky i vybavení školní zahrady jsou toho důkazem. Děkujeme starostlivým maminkám, šikovným tatínkům, nejhodnějším babičkám i veselým dědečkům. Děkujeme dalším příbuzným a obyvatelům obce, kteří strávili s našimi dětmi společný čas při nejrůznějších aktivitách. Děkujeme panu Vysloužilovi za krásný namalovaný obraz Červené Karkulky, který zdobí naši třídu. Poděkování patří panu starostovi a dalším pracovníkům obce, kteří pro nás vždy zajistili a připravili sál kulturního domu, posekali trávník na školní zahradě nebo nám každý den dovezli obědy. Děkujeme všem, co nám drželi palce.

Zbývá už jen jediné, popřát všem ty nejúžasnější a nejspokojenější prázdniny a dovolené. Prožijte je ve zdraví a v pohodě, s pocitem, že léto je jedním z nejkrásnějších období právě díky tomu, že rodiče mohou trávit prosluněné dny se svými dětmi, a obyčejné dny se tak mohou proměnit ve zcela neobyčejné.

My všechny ve školce si budeme přát, aby se k nám děti po prázdninách těšily, aby se jim v naší pohádkové školce líbilo, našli v ní opravdové kamarády i podporu z řad dospělých.

Krásné prázdniny a hodně elánu do dalších i těch všedních dní všem přeje pracovnice MŠ

V Borači dne 15. 8. 2017

Mgr. Čechová Pavla, učitelka MŠ

Ahoj kamarádi, už jsem se na Vás moc těšil/a

Naši nejmenší

Zdobíme dorty

Tvoříme i ochutnáváme

Na zahradě

Krásný výhled

To je hudebních nástrojů a na všechny se dá hrát

My se draků nebojíme

První sníh

A je tu opravdová zima

To je dobrota

Vyrábíme adventní kalendář

S našimi čertíky je veselo

Těšíme se na Vánoce

Přejeme rodičům

A rozbalujeme dárečky

Nasedat a jedem

Když se stane nehoda

Cvičení a protahování je fajn

Den masek

Pomáháme lištičce

Příroda pod lupou

Rozvíjí se nebo ne?

Jaro je tak fajn

U pana starosty

Který domek prasátka postavila dobře?

9. ročník Sportovních her

Ahoj, kamarádi

Den dětí

Poslední den ve školce

Celé Česko čte dětem - 2.ročník

Paní učitelka Čechová Pavla, paní ředitelka Šikolová
Soňa, paní školnice Matoušková Jiřina

Zadní řada: Mlaskačová Helena, Makovský Tomáš,
Bendová Nela, Kadla Matěj, Sodomková Josefína,
Kadlová Kateřina, Harásková Agáta, Soukup Adam,
Juříčková Nikola, Bukal Šimon

Přední řada: Kadla Daniel, Plchová Marie, Blechová
Adéla, Jurnečka Matěj, Odehnalová Aneta, Kincová
Natálie, Sedlářová Karin